

Categoria A

L'IMMORTALITAT

En una nit fosca i serena, es veien moltes estrelles al cel, no eren estrelles qualsevols, eren estrelles d'argent. No ho ser, però aquella nit brillaven amb molta més força.

Jo, aquella nit, vaig anar a estirar-me a un parc, per passar una estona sol, per relaxar-me després d'una dura jornada de treball. De casualitat, mirant les estrelles, vaig veure un estel fugaç. Vaig demanar un desig, l' immortalitat. El que em feia més por a la vida era morir. Perquè, quan pensava que no hi havia després de la mort m'esgarriava, i encara més quan penjava que no hi havia res.

Després de la demanar el desig vaig tornar a mirar l'estel i de cop l'estrella produí un canvi brusca en la seva direcció, es va dirigir cap a mi. Poom!!! Impactà contra mi. Vaig notar un fort cop, però res més. Estava viu, quan em vaig aixecar, vaig veure el meteorit partit en dos, una part en el meu costat dret i l'altra, al meu costat esquerre. De sobte, es tornaren a unir i jo estava al mig. El més curiós fou que abans de tocar-me els dos trossos van desaparèixer. Només quedà un cristallet després de la desaparició. Aquest cristallet estava flotant en l'aire, quan es començà a moure i s'introduí dintre el meu cos concretament, dintre el meu cor.

Van anar passant els anys i jo no envellia, em quedava igual. Sabia que tot allò tenia relació amb el misteriós fet d'aquella nit. Em vaig fer diferents proves mèdiques i no trobaren res, ni el cristallet de dintre el meu cor. Al final vaig decidir amagar-me del món. Ja havien passat molts anys i tota la gent que coneixia ja era morta feia temps. Ja havien passat anys que havia arribat a la conclusió que era immortal, com un déu. I jo ja estava cansat de viure. Preferia morir- me abans de veure totes les edats d'aquest món.

Com que no podia morir, un dels meus propòsits va ser investigar què hi havia després de la mort. Després de molts esforços i pocs resultats, vaig decidir deixar-ho.

Un dia, cansat del món vaig tornar en el parc on acabar la meua vida.

Em vaig tornar a estirar i vaig veure una altra estrella fugaç com l'altre vegada. Vaig tornar a demanar un altre desig, aquest cop la mort. L'estrella es tornar a dirigir ap a mi. Poom!!! Impactà contra mi. Al despertar- estava despullat en un món completament negra i desolat. En aquell moment vaig saber que la llum de meu cristall s'havia apagat per sempre.

David Fauria

